

ÉPÍTŐK *Hírlevél*

ARÉV Baráti Kör Egyesület Kiadványa

XIV. évfolyam 1. szám (62) 2017. január

Megjelenik alkalmanként

Boldogságot, egészséget, örömteli boldog újévet!

**Kedves ARÉV BARÁTI KÖR tagok, kedves
ARÉV ismerősök!**

Minden év végén szokás egy pillanatra megállni, átgondolni mi történt az elmúlt esztendőben.

Tesszük ezt magunkban, tesszük ezt a családban, de tesszük ezt minden közösségben.

Különösen fontos ez azért, mert ilyenkor a visszatekintés nemcsak számbavételt jelent, hogy mit sikerült elérni, mit mulasztottunk el, minek örültünk, hanem tapasztalatokat is ad arra, hogy az elkövetkezendő esztendőben mit kell pótolni, mit kell máshogy csinálni és főleg milyen új dolgokkal tudnánk tartalmasabbá, szebbé tenni az életünket.

Nincs ez máshogy az ARÉV BARÁTI KÖR EGYESÜLET esetében sem. A mi céljaink állandóak. Megfogalmaztuk azokat az alapszabályunkban.

Elsődleges fontosságú, hogy a volt építősök számára teremtsük meg és tartsuk meg a minél többszöri találkozás lehetőségét. Azok akik ARÉV-esként a munkában és munkán kívül is összetartottak, most volt ARÉV-esként is érezzék és - amíg lehet - élvezni tudják ennek az összetartozásnak az örömét és hangulatát.

Másik elhatározásunk, hogy a tevékenységünk során felhalmozódott tapasztalatokat rendszerezzük, mutassuk meg a környezetünknek és az ifjúságnak, mert úgy gondoljuk, hogy amit tettünk hosszú évek során, az hatással volt a város, a megye, de még a tágabb környezet fejlődésére is és szakmailag okulásul szolgálhat a jövő nemzedék számára.

A leköszönt 2016-os évben ennek szellemében tette dolgát a BARÁTI KÖR elnöksége és vett rész ebben nagy örömmel és aktivitással az egész közösség.

A tavaszi és őszi kirándulások, az ÉPÍTŐK NAPJA, a szakmai és kulturális rendezvényeken való részvétel, a lecsó fesztivál, az „ÖTVEN ÉVE TÖRTÉNT” kiállítás sorozat 2016 évi eseményei és az örvendetesen szaporodó klub rendezvények, az év végén megtartott nyugdíjas találkozó mind azt bizonyítják, hogy szívesen vagyunk együtt, örülünk egymásnak és a lehetőségnek, hogy találkozhatunk.

Ezek az együttlétek alkalmat adnak arra is, hogy emlékezzünk azokra, akik már nem lehetnek velünk.

Sajnos ez évben is többen eltávoztak és ők már az „égi építőipart” erősítik. A szomorúság után azonban rövidesen a

közös vidám emlékek kerülnek elő és ha létszámban fogyatkozik is csapatunk, lélekből még sokáig velünk vannak az eltávozottak.

Szakmai rendezvénysorozatunkkal a vállalat életének és a város építésének egy jelentős szakaszát mutattuk be. Ezzel, a város közönsége előtt is sikeresen szerepeltünk és sok diák látogatta kiállításainkat és előadásainkat.

Ezeknek a rendezvényeknek a háttérében a baráti kör aktív tagjainak folyamatos és kitartó munkája volt, amelyre még több évig szükség lesz.

A munkánk eredményességéhez nagymértékben hozzájárult a város a múzeum a szakmai kamarák együttműködése és segítsége, valamint a sajtó folyamatos figyelme és tájékoztatása.

Több más civil szervezet is érdeklődéssel vett részt rendezvényeinken.

Ezeket túl természetesen az elnökséget leginkább a tagság figyelme és részvétele segítette, ösztönözte a munkában.

A 2016-os évről elmondhatjuk, hogy tudtunk együtt dolgozni egymásért a magunk és környezetünk örömeire!

2017-ben ezt kívánjuk folytatni.

Ehhez kívánok a BARÁTI KÖR elnöksége nevében minden kedves tagunknak, leendő tagunknak és valamennyi barátunknak az új esztendőben jó egészséget, örömet és boldogságot!

Kiss Lajos
ARÉV Baráti Kör Egyesület elnöke

Az újévi malacot Pergel Imre tagunk készítette.

Búcsúzunk

Rendkívül szomorú hírt kaptunk az év végén Budapestről. Karácsony előtt főnökünk és barátunk, **Somogyi László** elhunyt, végleg itt hagyott minket.

Mély fájdalommal búcsúzunk tőle az ARÉV Baráti Kör, vállalatunk dolgozói és nagyon sok székesfehérvári nevében is.

Egy hosszú és eredményes életpályát áttekinteni lehetetlen feladat, mégis megkísérlem a sok-sok emlékből azokat kiemelni, melyek legjobban bemutatják Durci barátunk életútját.

A Műszaki Egyetem Építész Karának elvégzése után 1954-től a FÁÉV alkalmazásába állt és végigjárta a szokásos szakmai állomásokat: 1960-ban már vállalatunk legnagyobb munkahelyének főépítésvezetője lett, 1962-től pedig főmérnöki beosztást kapott. A fizikai munkával már diák korában is megismerkedett, Sas András kollégánk irányításában már gyakornokként is nagy szakértelemmel végezte a vésési munkákat, minden bizonnyal itt tanulta meg tisztelni az épületgépészetet és az építőipari gépesítést is.

1964-ben Kiss József igazgató Somogyi László főmérnök és Pozsár Sándor főkönyvelő olyan vezetői hármast alkotott, ahol szorgalmas és tisztességes munka mellett mindenkinek lehetősége volt az előrejutásra és emellett a vállalat eredményei kimagaslóak voltak országos viszonylatban is. Főmérnökként elsősorban a műszaki fejlesztések előkészítése, szervezése és a gyakorlatban történő megvalósítása volt a feladata, munkáját mindvégig sikeresen és példamutatóan végezte.

Ebben az időszakban részt vettünk a blokkos és öntötház – technológia kísérleteiben, mi szállítottuk a házgáryi elemeket elsőként 50 km-nél nagyobb távolságra, a födémemelési technológia lakás-célú felhasználásában is élen jártunk, fellendítettük a gipsztermékek alkalmazását válaszfal, padlóburkolat és álmennyezet vonatkozásában is.

Az ALBA-CLASP könnyűszerkezetes program rendszergazdáiként a szükséges komponenseket magunk gyártottuk, ezáltal is lehetőséget biztosítva az ugyancsak ebben az időben elkészült központi telepünk kihasználására.

1976-77-ben rendkívüli figyelem mellett készült el kötél tartós Sportcsarnokunk, mely épületnek azóta bármi is a hivatalos neve, a városban mindenki ARÉV-Sportcsarnokként ismeri a létesítményt.

Főnökünknek nyilvánvalóan az itteni jó munka eredményeként 1978-1984-ig a Középületépítő Vállalat igazgatói

beosztása következett, majd 1984 június 27-én – névnapján – az Építési és Városfejlesztési Minisztérium vezetésével bízták meg.

1988 év végén a kormány jelentős átszervezése következtében a tárca önállósága megszűnt, ezzel napjainkig ő volt az utolsó építésügyi miniszter. 1989 márciusától közel 1 évig a Budapest-Bécs Világkiállítás Előkészítő Bizottságának vezetőjeként dolgozott. Mint tudjuk, itteni munkája hiábavalónak bizonyult. Későbbiekben több vállalat és egyesület igazgatóságának volt tagja, esetenként elnöke is.

Nekünk természetesen székesfehérvári tevékenysége volt jelentős. Ha van ember, akiről csak jót lehet hallani, akkor ő bizonyosan ilyen volt, szinte mindenkinek még most is eszébe jut egy-egy kedves történet, esemény, amit fontosnak tart megemlíteni.

Különös figyelemmel kísérte a fiatalok sorsát, műszaki, kulturális és sport tekintetében is. Vállalatunk balatoni üdülőjében rendszeres vendége volt a fejlődő bajnokságnak és a tollaslabda csatározásoknak. Talán nem túlzás azt állítani, szerettük őt.

1978-ban, a Fehérváron eltöltött utolsó évben kiemelkedő műszakfejlesztési tevékenységéért Eötvös Lóránd Díjjal jutalmazták. A kitüntetés alkalmából vállalatunk újságában hosszú interjú jelent meg életútjáról, ahol Durci őszintén elmondja érzéseit, bemutatja önmagát és foglalkozik a jövővel is.

Olvassuk közösen!

„...Nagyon jó érzés, ha az embert még nem egészen negyvenöt évesen Eötvös Lóránd Díjjal kitüntetik. Megnyugvást éreztem, hogy ha dolgozik az ember, végül mégiscsak ez válik a róla alkotott vélemény alapjává. Tagadhatatlanul jó érzés volt átvenni a díjat, elégtételnek is mondhatnánk...

...A Durci név a kosárlabda pályán ragadt rám, egyetemista koromban az Építők NBI-es csapatában játszottam. Egy sportoló nem gúnyból kap nevet, inkább szeretetből. A szeretetből talán maradhatott valami, én így érzem, mikor valaki Durcinak szólít. Egyébként nemcsak a sport miatt ismernek, itt születtem, itt nevelkedtem, éltem Fehérváron. Itt lettem 30 évesen főmérnök az Építőknél, mindeddig ez első és egyetlen munkahelyem. Még valami: soha nem szerettem úgy irányítani valamit, hogy csak papírokból ismerjem a munkát. Sokat járok ki a dolgozók közé. Fordítsuk meg, BE a dolgozók közé. Azt hiszem, jól befogadnak, ha nem így lenne, nem tudnék itt élni...

...A díj, amit kaptam, annak is köszönhető, hogy mindig figyelemmel kísértem a szakma élvonalát. Aztán már csak annyi kellett, hogy fölmérjem a mi viszonyainkat és bevezetni az újat...

...Építész vagyok, tudom, sokat lehetne még tenni a városért, kicsit bátrabban több lehetőségre találnánk. Mindig értetlenül álltam például az ostoba káröröm előtt, ha valaki próbálkozik és az nem sikerül, annak nem szabadna örülni...

...Én szeretnék és akarok a régi maradni. Akinek Durci voltam, azoknak az, akinek barát voltam, azoknak az. Nem félek a régebbi önmagamtól, így vagyok munkára is jó. ...”

Úgy gondolom, hogy amikor a beszélgetés elhangzott, Durci barátunk már tudta, amit mi még nem, hogy rövid idő múltán szeretett városát elhagyni kényszerül, munkáját Budapesten folytatja majd. Köszönjük, hogy életünket ezután is figyelemmel kísérte és lehetőség szerint segítette. Fia segítségével sokszor ellátogatott rendezvényeinkre is.

Bízunk abban, hogy a család mély gyászát a székesfehérváriak mindig is fennállók, és most is megnyilvánuló szeretete enyhíteni tudja, Durci Bátyánk, nyugodjál békében!

Szendrői Péter

„Ha egy szokásos dolgot
szokatlanul jól csinálsz,
a világ felfigyel rád.” (G.W.Carver)

Fejér Megyei Príma Díj 2016.

Megyei Príma Díj=díj a megyék legjobbjainak. 2005-től önálló elismerésben részesülhetnek a szellemi élet, a kultúra, a tudomány, a művészet és a sport megyei legjobbjai. Ők azok, akik közről figyelhető, megismerhető példaképeivé válhatnak szűkebb hazájuk közösségének. A megyei Príma díjak rendszerének célja, hogy megőrizze a magyar értelmiség és szellem helyi eredményeit, erősítve a kisebb társadalmi egységek összetartozását, elősegítve fejlődésüket.

2016 októberében szereztünk tudomást arról, hogy november 26-án adják át a Fejér megyei Príma díjakat és a hat jelölt között ott van Kámán Béla az ARÉV Baráti Kör Egyesület elnökségi tagja, volt munkatársunk is.

Kámán Béla – építőmérnök

Egy meghatározó gyermekkori élmény óta tudja, hogy építéssel szeretne foglalkozni. Az egyetem után 1969-ben kezdett a FÁÉ V-nél dolgozni, ahol termeléssel foglalkozott. A kilencvenes években önálló vállalkozást alapított. Nagyon sokan ismerjük őt, általában az új, korszerű technológiák bevezetésénél, alkalmazásánál találhattuk. Büszke arra, hogy olyan személyek kísérték figyelemmel szakmai pályafutását, mint Kiss József állami díjas vezérigazgató, vagy mint Somogyi László főmérnök – később építésügyi miniszter. Önálló vállalkozóként, az ALBA PLAN Kft. tulajdonosaként arra törekedett, hogy leginkább helyi vállalkozókkal dolgozzon együtt. Üzleti filozófiája volt, hogy korrekten, megbízhatóan, jó minőségben kell a vállalt munkákat elkészíteni.

Az ARÉV Baráti Kör Egyesület megalakulása óta elnökségi tag, ahol több mint tíz éve koordinálja a városi, majd a megyei Építőipari Nívódíj programot.

2016. november 5-i nyugdíjas találkozónkon, Kiss Lajos elnök arra kérte a jelenlévőket, hogy minél többen szavazzanak, a hat fejér megyei jelölt közé bekerült Kámán Béla elnökségi tagunkra, hiszen a díj elnyeréséhez, az első három hely valamelyikét el kell érni. Nos, ettől kezdve felpozícióba az élet az interneten, mi ARÉV-esek, de sokan mások is, naponta többször is szavaztak Bélára.

Idézet a jelölttől: „az ARÉV Baráti Kör Egyesület, a Fejér Megyei Építész Kamarája olyan mozgósítást szervezett,

hogy a fél megye építőseit magam mögött tudhattam. Nagynagy köszönet érte mindenkinek!”

Sajtókból TV, és rádió csatornákból ismerjük a végeredményt, 2016. november 26-án, a Magyar Király Szálló dísztermében színpadra szólított hat jelöltből, Kámán Béla az építészet kategóriában elnyerte, az igen komoly szakmai és emberi értékeket igénylő 2016. évi Fejér Megyei Príma Díjat, melyhez mindnyájunk nevében szívből gratulálunk, kívánjuk, hogy még sokáig vegyen részt közösségi munkánkban!

Még a jelöléskor eldöntötte, hogy a Príma díjjal járó pénzösszeg adózás utáni hányadát, két civil szervezetnek (egyik az ARÉV Baráti Kör Egyesület), a Kodály Zoltán Iskola Alapítványának, egy kórházi beteghordónak és arra rászoruló családoknak adja támogatásként.

Elnökségünk igen pozitívan fogadta, hogy két, volt ARÉV- és család is szerepel a támogatottak között.

Részükre, Kámán Béla felajánlásán túl, volt munkatársaink között gyűjtést szerveztünk. Örömkre szolgált, hogy igen sokan vizsgáztak jelesre emberieségből, itt is megmutatkozott az ARÉV-es összetartás ezért köszönet az adakozóknak. Mindkét család, még karácsony előtt megkapta a támogatásokat, volt kollégánk, Róka Gyula által felajánlott egy-egy gyökeres fenyővel együtt.

Bízunk benne, ha csak egy kis mosolyt is tudtunk csinálni az érintettek arcára szent karácsony ünnepén, már megérte emberként cselekedni.

VZs

ÚJRA EGYÜTT

Az idei LECSÓ fesztivál ismét alkalmat adott arra, hogy találkozhassunk!

Szeptember 10.-én füstbe borult városunk felső része. Nagy készülődés jellemezte e nap reggelét! Az előkészített helyszínek benépesültek. Az ARÉV volt dolgozóinak csapata a Barátság Háza előtti 207-208-as helyet foglalhatták el! A lelkes szakácsok és kukták már 8 órakor nekiálltak az előkészületeknek. Egy óra elteltével már a bográcsokban rotyogott a finom lecsó. A csapattagok: Zsuzsi, Babszi, Pici, Marika, Gabika, Imre, Józsi, Gyuri, Pista, Laci, Misi /bocsi, ha kihagytam valakit! / közben hozzáálltak a lila hagymás zsíros kenyér reggeli készítéséhez! A finom pálinka is az asztalon fogadta a folyamatosan érkező ismerősöket.

Kalandos előzmények után én is megérkeztem Gabika segítségével! A belépőt Gyuritól kaptam egy pohár finom

házi pálinkát, majd a zsíros kenyeret kóstoltam meg! Folyamatosan és persze cserélődve jöttek az ismerősök és volt kollégák! Az Építők Napján táncműsort adó táncosok közül is néhányan megjelentek! Jó baráti kapcsolat alakult ki a két szervezet között! Már Ők is "családtagnak" számítanak! Délre már Farkas Laci által készített slambuc is összeállt! A vendégek nekiláttak az elkészült ételek "zsűrízésének"! Igaz csapatunk nem nevezett a versenyre, de akik megkóstolták mindkét finomságot az első helyre sorolták mindkettőt! Egyik elkészült étel sem volt különleges, extra, de mindkettő a hozzávalókon kívül tartalmazott egy csepp szomorúságot, egy kevés hiányérzetet, sok együttérzést és rengeteg szeretetet!

Délutánra benépesült a csoport helyszíne! Mindenki nagy örömmel találkozott a régi ismerősökkel, barátokkal! Sajnos meg kellett állapítanunk, hogy egyre kevesebben tudnak részt venni ezeken a rendezvényeken! Az idő nagy úr, korosodunk, egészségünk sem a régi, néhányan elmentek közülünk! A visszafordíthatatlant sajnos befolyásolni nem tudjuk! Akik ott voltunk nagyon jó hangulatban, szeretettel emlékeztünk a régmúltra, kedves történetekre, azokra a dolgokra, amik még most is összekovácsolják a régi kollégákat!

A rendezvény szervezői és a lebonyolító törzstagok, több éve már gyakorlottan fáradhatatlanul végzik munkájukat, fontosnak tartják ezt a fajta összejevetelt is, amit ezúton is megköszönünk! A jó hangulatot jellemezte, hogy még a 6 órai zárás után is együtt voltunk és nehéz szívvel búcsúztunk egymástól!

Szeretnénk, ha az elkövetkezendő időben, minél többen részt vennének rendezvényeinken, hiszen nagyon jó együtt lenni!

Csomai Böbe

ÉRTÉKMEGŐRZÉS – ÉPÍTÉSSSEL:

hitelesség és korszerűség

Tanulmányúton az óbudai polgárvárostól az Ország közteréig.

Az ARÉV Baráti Kör Egyesület Hírlevelében közölt MEGHÍVÓ ismételten élményekben gazdag kirándulást ígért az egykori „ÉPÍTŐK” számára, 2016.szeptember 29-re.

Aznap reggel –a jól sikerült, Tolnában-Baranyában tett látogatásra emlékezve– izgalommal teli várakozással üdvözölhettem régi-új barátaimat, építő ismerőseimet, útitársaimat.

A célba vett –tudatosan vagy ösztönösen kiválasztott, közösséget szolgáló– építészeti téralkotások meglátogatása nyomán megerősítést nyerhettünk arra vonatkozóan, hogy elődeink épített öröksége az építés MESTEREI-nek felelősségteljes, szakszerű munkájával megőrizhető a jövő nemzedékének.

Nyitányként, kiszállva az autóbusból, előttünk feküdtek a világörökségi címre váró ókori római limes részét képező *Aquincum polgárvárosának romjai*, és az egykori Duna-parti kikötőre telepedve a közelmúlt ipari létesítményeit továbbépítő, amai és jövőbeni tudásközpontként működő *Graphisoft Park zöldbe ágyazott, a korszerű építéstechnikát is tükröző épületei*.

Az egykori Pannonia Provincia helyőrségét kiszolgáló polgárok életterét, életmódját tükröző utcák, terek, épületek rommaradványai között a múzeum munkatársa segített az eligazodásban; erre bizony szükség volt a Fórum, a Basilica közigazgatási szerepének, a római Istenek szentélyeinek alapfalait kerülgetve. A piactéren áthaladva, az észak-déli főutca keleti oldalát szegélyező egykori üzletsorról megtudtuk, hogy az emeletes, legalább két helyiségsort magába foglaló üzletek előtt már az ókorban is fedett oszlopos, árnyékos sétányszolgált a nézelődő sokaság számára; a döngölt kavicságyazatra épített, kőlapos utakról a csapadékvíz elvezetését éppúgy megoldották, mint a lakóépületekből kivezetett szennyvizét.

A fő út nyugati oldalát kísérő, pilléreken nyugvó boltívsor tetején kiképzett vájában, vízvezetékén (aqueductuson) érkező, a Római Strandfürdő területén ma is feltörő, gyógyvizű források vize látta el a polgárvárost. A rómaiak társasági életének egyik helyszíne volt a kettős fürdő, mely elnevezését az épület tengelyére szimmetrikusan felfűzött két

helyiségsora alapján kapta. A fürdőt egyszerre, elkülönítve használhatták a női és férfi vendégek, miután megfizették a belépődíjat. A fűtött öltözőt langyos vizes, majd meleg vizes helyiség követi. A hideg vizes helyiség padlóját fehér mozaikpadló borította. Utunk során több nyitott, átrium udvaros lakóépület romfalai előtt is elhaladtunk; az üreges téglákból, tubulusokból rakott falak, a téglából vagy kőből rakott kis oszlopokon nyugvó, kőlapos padlók alatti füstcsatornák (hypocaustum) mutatják, hogy a lakószobákat fűtötték. Különös, meglepő információt kaptunk az ókori „kollektív” illemhelyek kialakításának módjáról. – Az út végén igazi meglepetés várt ránk. Jóllehet a romokat kissé felfalazva, ún. didaktikai csikkal elválasztva értelmezték számunkra, búcsúzóul korabeli -pompeji - herculaneumi-maradványok, freskók alapján épített, rekonstruált lakóházba léphettünk be, festett falú lakószobák berendezési, használati tárgyai idézték meg számunkra a rómaiak életét.

Rövid séta után az egykori óbudai gázgyári terület szívében, a Duna-parton elterülő *Graphisoft ipari park* a zöld környezetbe ágyazott régi és új épületek harmonikus együttélésére mutatott példát. Az 1998 óta folyó ingatlanfejlesztés eredményeként a komplexumban 12 különböző méretű irodaházban információtechnológiai és biotechnológiai cégek irodái, laboratóriumai találhatók.

Az egykori gázgyár téglaburkolatos, karakteres megjelenésű műemlék épületei a Graphisoft Ingatlanfejlesztő Zrt. gondoskodásában külsejükben már megújultak; belső térszerkezetüket is megőrizve, de korszerű szerkezeti-formai megoldásokkal szolgálják a korszerű irodatechnológiai ill. oktatási követelményeket. A Graphisoft-alapító Bojár Gábor Aquincum Institute of Technology magánegyeteme az egykori Gázgyár műhelyépületeként 1912-ben Weiss Albert tervei szerint épült műemlék épületbe került. Az egyetemi funkció elhelyezésénél fontos szempont volt az épület eredeti megjelenésének megtartása, az épületszerkezetek visszaállítása a mai kor igényeinek megfelelő kialakítással. Az 1912-ben Reichl Kálmán tervei szerint felépült egykori munkásjelölti épület felújítása az International Business School részére történt. – Az Óbudai Gázgyár építészeti öröksége az újonnan épített irodaépületek részleteiben is visszaköszön. Jellemzőek a téglaburkolatú homlokzatok, melyeket az irodafunkció támasztotta igényeknek megfelelően különböző méretű üvegfelületek tagolnak. A Graphisoft Park első ilyen épülete a központi épület, melyet Cságoly Ferenc tervezett, villaszerű koncepció alapján, harmonizálva az egykori gázgyári épületekkel. A később készült épületek többsége is eszerint a koncepció szerint

készült. A zöldterület megőrzése érdekében több épületnél már mélygarázst is tartalmaz. A Graphisoft Park épületegyüttesét változatos táj- és kertépítészeti megoldások, különböző szobrok és köztéri műalkotások egészítik ki, a folyóval való kapcsolatot Duna-menti sétány biztosítja. Mintaszerű, hogy az épületeket az ingatlanfejlesztő cég nem adta el, az épületek és a park karbantartását maga végzi.

Délután a kulturális örökség megőrzésének kategóriájában Európa Nostra-díjat nyert, felújított Liszt Ferenc téri *Zeneakadémia-épületbe* látogattunk, ahol a kivitelezésben folyamatosan részt vett szakember vezetésével járhattuk be az épületet. A Korb Flóris és Giergl Kálmán tervezte, 1907-ben elkészült műemlék épület gépészeti és villamossági rendszere rossz állapotban volt, állagromlásának megállítására nem tűrt halasztást, így 2011 és 2013 között, kiváló szakembereknek és állami, valamint Európa Uniók költségvállalásnak köszönhetően megújult.

A Zielinski Szilárd Úttörő szerkezetet alkotott, az alap- és födém szerkezetek, a Nagyterem erkélye is vasbetonból készültek. Az épület külsejében még mértéktartóan eklektikus, a belső terek ornamentikája viszont már a bécsi szecesszió hatását tükrözi. *A felújított Zeneakadémia épülete, azaz a Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem, koncertközpont patinás és modern épület, korszerű technikával.* A Nagyterem akusztikája megújult, amit a padlóba és színpadba beépített különleges anyagokkal értek el. A korszerű igényeknek megfelelően a tervezők –Pazar Béla, Magyar Éva és Potzner Ferenc– több térkapcsolati átalakítást végeztek, vízszintes térosztások készültek, lefedték a belső udvart, a kisterem zsinórpadrólását visszaállították, az épület építészeti értékeinek csorbitása nélkül, szükség szerint színvonalas, korszerű megoldásokat alkalmazva. A művészettörténeti és helyszíni falkutatásnak és a helyreállításon dolgozó restaurátoroknak és szakipari munkásoknak köszönhetően visszaállították a Nagyterem vörösbarna-márvány falfestését, megújult a gazdag levélornamentika aranyozása, kényelmes ülések kerültek be, óarany-bronz kárpitozással. A Kisterembe az 1912-es csillárt Grünberger Tamás készítette el a korabeli fotók alapján. A Zsolnay kerámiák meghatározóak az épület belső kialakításában. Ezek pótlásában, újragyártásában a pécsi Zsolnay manufaktúra jeleskedett. Különös bravúrnak tekinthető a lépcsőforduló kék eozinmázás gömbjeinek ismételt elkészítése. A nyílászárók megtartott tokjaiba új ajtók kerültek, a Róth Miksa műhelyében gyártott színes üveglablakokat megőrizték.

Az élményekkel teli kirándulás fáradalmait az Országház előtt, megújított Kossuth téren pihentük ki.

Sztanekné dr. Apai Gabriella

Újra és mindig, a hagyomány és az összetartozás jegyében

2016. november 05-én örömteli szívvel gyűltünk össze, a VIDEOTON étteremben, az ARÉV Baráti Kör által megszervezett, immár rendszeres „nyugdíjas” találkozóra.

Ismét eltelt egy év és bár az év folyamán többször volt alkalom látni és örülni egymás társaságának, de ez a novemberi együttlét úgy érzem bensőségebb mindegyiknél! Hagyományos a forgatókönyv.

Az előtérbe lépve az érkezők mosolyogva ölelik meg egymást, kézfogással, kedves szavak kíséretében üdvözlők volt kollégáikat.

Ha az ember jól figyel láthatja, némelyek elmerengnek egy-egy pillanatra. Mintha a múlt arcvonásait keresnék a másokban. Talán felteszik magukban a kérdést, hogy vajon én is ennyit változtam? Ám hamar elroppennek ezek a kósza gondolatok. Vissza a realitásba.

Befizeti, ki-ki lehetősége szerint a tagdíjat, amivel hozzájárul a Baráti Kör fenntartásához.

Elfoglalják helyüket a már megszokott társaságban.

Megszólalnak Gabrovits Pali első akkordjai, majd Virág Zsuzsi bájos mosollyal üdvözlő az egybegyűlteket.

A Szelényi család nagy szeretettel hozta el gyermekeit, hogy bemutassák nekünk kis egyéni produkciójukat. Kata, ő már „komoly nagy” kislány, gyönyörűen szavalt. Kicsi Blanka vonakodva, édesanyja –Piroska- segítségével mondta el versikéjét. A kis Krisztián pedig daliásan küzdött meg a hatalmas gesztenyefa levéllel. Nagy köszönet ezúton is az előadásukért. Kívánjuk, hogy az eljövendő rendezvényeinken is örömkönnyekek csaljanak a szemünkbe!

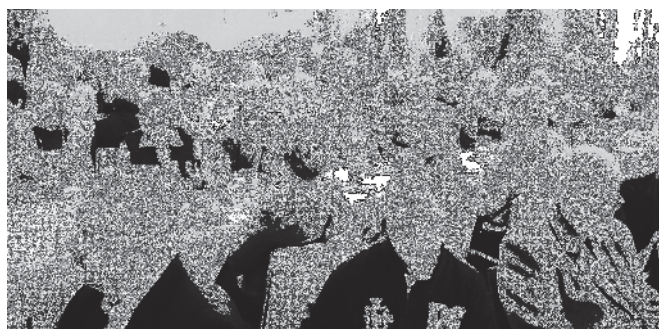
Következett az ARÉV Baráti Kör elnöke, Kiss Lajos beszámolója az éves tevékenységünkről. Beszélt az „50 éve történt” című kiállításunk folytonosságáról, a Múzeum után, a Jáky Szakközép Iskolában, majd a volt Technika házában. Beszélt tervekről, lehetőségekről, a Baráti Kör életben tartásáról. Köszönetet mondott a tagok hasznos segítségéért és megemlékezett azokról, akik már nem lehetnek közöttünk. Az elmúlt történések, események mind öregbítették a volt ARÉV emlékeit és erősítették azt a tudatot, hogy igenis volt egyszer egy ARÉV, melynek városformáló és közösséget kovácsoló ereje még most is él és működik.

Virág Zsuzsi miután ismertette az év még tervezett rendezvényeinek programját, jó étvágyat kívánt a finom ebédhez. Majd következett a zene, a kötetlen beszélgetés, a közös emlékek felelevenítése. Elmondtuk egymásnak az elmúlt év történéseit, megosztottuk egymással örömeinket, bánatunkat mosoly és egy-egy kedves szó kíséretében. Egyesek tánccal, énekléssel emelték a délután hangulatát. Újra jól éreztük magunkat, ismét sikerült feltöltődnünk és erőt merítenünk a következő év történéseihez.

Köszönet minden résztvevőnek és szervezőknek érte!

Tisztelettel és hálával gondolok azokra, akik ezt az örökséget ránk hagyták és sok egészséget, szeretetet kívánok ez úton is mindenkinek, aki ezeket a sorokat olvassa és megtisztelt bennünket a jövőben is jelenlétével!

Kákonyi Gabriella

ARCOK az ARÉV életéből

E sorozatban két szaktársnőt, kolléganőt kerestem fel, akikkel a munkás hétköznapiak után a hétvégéken többször találkoztam a természetjáró szakosztály programjain is. Férjekkel, unokákkal együtt töltöttünk el olyan órákat, napokat amikor az ország egy-egy értékes műemlékét felkerestük, ellátogattunk távolabbi városokba, túráztunk hegyeinkben.

Kréger Jánosné, Marikával én a Szerelőipari Főüzemben találkoztam először, amikor a számítógépes anyagszámlálási rendszert szerveztük. Ő akkor már a vállalat törzsgárdájába tartozott. Kérdéseimre Marika az alábbiakat mesélte el a cégnél töltött mozgalmas életéről.

Mikortól és milyen munkakörben dolgoztál az ARÉV-nél?

Az ARÉV-nél illetve jogelődjénél Épület-szerelőipari Vállalat (Szfvár. Vöröshadsereg u. 8.) kezdtem el dolgozni 1951 júliusában és nyugdíjba vonulásomig 1989 júliusáig ezen egy munkahelyem volt, 38 éven keresztül. Soha nem jutott eszembe, hogy munkahelyet változtassak. Kezdetben gyors-gépíróként, majd 1968-tól megszerzett építőipari kalkulátor képesítés után mint kalkulátor műszaki ügyintézőként dolgoztam.

Kérlek mesélj a dolgos hétköznapiokról.

Nagyon fiatalon kezdtem el a munkát éltesebb korú szakemberek mellett. Nagyon komoly, összetartó társaság volt. Ők magánvállalkozók voltak és a székesfehérváriakkal együtt alkották a szerelőipar magját. Ezen összetartó szellem a következő generációkra is hatással volt. A feladatok teljesítése után, a munkaidő végeztével a kollektíva mindig megünnepelte az aktuális névnapot, és az elismerésben, kitüntetésben részesítetteteket.

Mikor és milyen elismerést, kitüntetést kaptál?

Elmondhatom hogy fiatalon és később is minden kitüntetést megkaptam amit becsületes munkával dolgozó ember elérhet.

Kiváló dolgozó oklevél 1958.

Kiváló dolgozó jelvény 1963. és 1968.

Építőipar kiváló dolgozó 1988.

25 éves jubileumi jutalom egy arany pecsét gyűrű (FÁÉV. 25.) bevéséssel. Erre nagyon büszke vagyok.

Szakszervezeti munkáért ezüst érem 1984.

40 éves jubileumi jutalom 1989-ben.

Miért volt jó az építőiparban dolgozni, mesélj egy kedves emlékedről?

Az 1960-as években került bevezetésre a PVC csővezeték és egy idős szerelő ebből készített nekem egy vázát. Ez a kedvesség nagyon jólesett nekem. A kollektíva jó szellemiségét igazolja ez az emlékem és azt, hogy az egyszerű emberek milyen figyelmesek tudnak lenni!

A jó szellem és az összetartozás megmutatkozott a későbbiekben is amikor már fiatal szakemberek érkeztek hozzánk (Pojányi László, Horváth Miklós és felesége stb.)

A hétvégi természetjáró programokra mindig férjeddal együtt jöttél. Emlékszem arra az 1976-ban szervezett budapesti sétára, amikor Békásmegyeren egy újonnan felépült katolikus templomot néztünk meg. Többször voltatok a természetjárókkal buszos országjáró kiránduláson is.

Kérlek mesélj Jánosról, férjeddől is:

1949-ben ismerkedtem meg Jánossal, egy szüreten. (*Azt hiszem a mai fiataloknak is alkalmas ismerkedési hely lehetne egy szőlőhegyi szüret, vagy egy falusi disznóölés, nemcsak az internetes levelezés. Cikkíró megjegyzése !*)

Öt évi udvarlás után 1954-ben házasodtunk össze. 49 évet éltünk boldog házasságban 2003-ig. Ő a MÁV-nál dolgozott, hasonló módon becsülettel.

Az esküvőnkhez kötődik egy kedves munkahelyi történet:

Nálunk a raktárban dolgozott egy idős bácsi, aki nem tudott eljönni az esküvőre csak arra kért ha megyünk nászutunkra nézzek ki a vonatablakon hogy gratulálni tudjon. Ez meg is történt, de nem csak gratulált hanem egy nagy csokor fehér orgonát adott át Nekem. Nagyon megható volt.

Sajnos az élet nem adta meg hogy családunk legyen, de a hűgom gyermekei ezt pótolták. A mai napig segítenek mindenben és mellettem állnak. Valamint az ő gyerekeiktől is sok szeretetet kapok.

Hogy telnek nyugdíjas hétköznapiid ?

Már 13 éve egyedül élek. Ezek a napok néha szomorúak de valami mindig átsegít a nehézségeken. Sajnos az utóbbi időben a mozgásom lelassult porckopás miatt és 2015-2016-ban térdműtéten estem át. Ma már fájdalommentesen tudok járni, igaz egy bottal de remélem hamarosan ezt is el tudom hagyni.

Végezetül szeretném megkérdezni, hogy milyen vágyaid vannak még?

Legyen jó az egészségem, tudjak még sok szeretetet adni, kapni, és a családom legyen továbbra is mellettem.

A szeretet a legfontosabb. A nagyapám útavalóul 8 éves koromban mondta:

„Szeressél minden embert, akkor téged is szeretni fognak.”

Nagy Elekné Magdika 1979. 01.01.-től 1990.12.31-ig dolgozott az ARÉV pénzügyi osztályán. Vele is régóta túrázunk együtt a vállalat természetjáró szakosztályának gyalog-, múzeumi-, és autóbuzos programjain. Még a karácsonyi ünnepek előtt találkoztam vele, és beszélgettem az építőiparnál töltött éveiről.

Milyen munkakörökben dolgoztál az ARÉV-nél?

A vállalatnál töltött 12 év alatt pénzügyi adminisztrátor, majd pénzügyi előadóként dolgoztam egy nagyon jó kollektívában. Főnökeim szigorúak, de igazságosak és méltányosak voltak. Az osztály is résztvevett a brigádmozgalomban, ami a feszített munka után egy kis kikapcsolódást, kulturális élményt is biztosított nekünk, gyermekeinkkel együtt. Az osztály rendszeresen szervezett közös - családi - kirándulást is.

Kérlek mesélj a dolgos hétköznapiokról?

Az osztályunk dolgozói intézték a vállalat pénzügyi feladatait, a folyamatos likviditás biztosítását, a vásárolt anyagok számláinak ellenőrzését, igazoltatás utáni kiegyenlítését és kéthetente a fizikai dolgozók előleg majd a végelszámolás utáni bérfizetéséhez a munkabér dolgozónkénti borítékolását továbbá a vállalat alkalmazotti (adminisztratív) dolgozóinak a havi fizetés beborítékolását is. Ezeket a munkákat mindig precízen, pontosan kellett elvégezni. Ez a munka, egy szertartás volt” amikor a több millió Ft beborítékolása után csak akkor volt a feladatoknak vége, ha a bankból kihozott pénz és a borítékolt pénz

végösszege egyezett. A főüzemek, építésvezetőségek, a telepi ipari üzemek ezeken a napokon az adminisztratív dolgozóikból a borítékoláshoz egy-két főt a pénzügyi osztályra irányítottak.

Részesültél-e elismerésben, kitüntetésben ?

Igen, 1986-ban a vállalat Kiváló dolgozója voltam.

Kérlek meséljél a családról is !

1963-ban volt az esküvőnk, és 37 évig éltem együtt férjemmel. Két gyermekünk született. Fiam az ARÉV ösztöndíjasa volt, a győri Műszaki Főiskolán tanult. Tanulmányai után a vállalatnál kezdett dolgozni és itt ismerte meg a feleségét. Gyermekeimnél 3 unokánk született (Barnabás 22 éves, Bálint 19 éves, a lányom gyermekei és Emma 9 éves, ő fiamék kislánya).

Én 1990-ben 51 évesen korekedvezményes nyugdíjba kerültem. 2000-ig, férjem haláláig 10 év alatt igen mozgalmas, tartalmas nyugdíjas életet éltünk együtt.

Hogy telnek most nyugdíjas hétköznapjaid és milyen terveid vannak ?

Amíg az unokák kicsik voltak, sokat tudtam segíteni a gyermekeimnek, ebédfőzéssel, a nyári befőzésekkel és vigyáztam az unokákra. Több éve tagja vagyok az ARÉV Sportkör Természetjáró Szakosztályának ahol még szeretnék több túrán részt venni Harsányi Lászlóné Irmával, és Kigyóssy Lacival. Az Építők Baráti Kör tagjaként örömmel megyek a szervezett előadásokra és a tavaszi, őszi autóbuzos kirándulásokra.

Az építők nagy családjából most két olyan szaktársnővel, kolléganővel találkoztam, akik munkájukkal a kivitelezés folyamatában közvetlenül nem vettek részt, de biztosították a termelőegységek dolgozóinak a munkaterületet, és a dolgozók személyes bérének elszámolás utáni kifizetését. Mindkettőjüknek kívánok további jó egészséget, és örömteli nyugdíjas éveket.

dr. Kissné Sinka Klára

2016-ban belépett tagjaink

Benkőné Zentai Judit, Bereczky Klára, Berényi Istvánné, Dr. Fektiné Szenttamási Marianne, Kardos Istvánné, Károlyi Sándorné, Kiss Gyula, Klambauerné Öri Erika, Kovács Ferencné, Kovács Mária, Kocsa Piroska, Lengyel János, Mong Istvánné, Nagy Pál, Németh Józsefné, Rostásy Szabó Mihály, Sellei Györgyné, Somogyi László, Stéger József, Szekeres István, Szűcs Mária, Varga Béláné, Zsargó József, Zsednai József, Zsolnai Zoltánné

*Kiadja: az ARÉV Baráti Kör Egyesület
Székesfehérvár, Jancsár u. 11. Tel: 30-749-8870
Adószáma: 18495717-1-07
Bankszámlaszám: 11736006 -20364960 -00000000
Felelős szerkesztő: Galambos Ottó
Készült: 360 példányban
A sokszorosítás az APOLLÓ Nyomdában készült
Kapják: Az egyesület tagjai, támogatók, szponzorok*

MEGHÍVÓ

az ARÉV Baráti Kör Egyesület tisztelettel meghívja a
2017. február 3-án pénteken 16.00 órakor
tartandó rendezvényre.

Helyszín: Hosszúsétátér 4-6.

Téma: DVD filmvetítés
az egyesület archív filmjeiből

*"Elbúcsúzom, de ott leszek,
Ahol a szél zúg, a nap nevet.
Elbúcsúzom, de itt marad,
Belőlem néhány pillanat..."*

Halottaink az elmúlt hónapokban (akikről tudunk):

Tagok:

Emperger János	Iszkaszentgyörgy
Gáspár Józsefné	Székesfehérvár
Gyurkovits Mária	Székesfehérvár
Heinrich Ferencné	Székesfehérvár
Marton Lajos	Székesfehérvár
Pribék István	Sárosd
Somogyi László	Budapest

Nyugdíjasok, volt ARÉV-es dolgozók:

Balogh Csaba, Balogh István (kőműves) Bíró Ildikó sz.: Tausz Ildikó, id. Boróczi Sándor, Czili Istvánné, Dobrádi János, Gelei Sebestyén, Horváth János, Karpf Sándor, Ludvig János, Lukatsik István, Mocsár Árpád, Puha György, Takács István

Emléküket megőrizzük!

Döntsön okosan, adja jó helyre adója 1%-át

Az adófizetők ténylegesen megfizetett adójuk egy százalékát minden évben felajánlhatják egy-egy kedvezményezett javára.

A kedvezményezettek csoportját alkotják a közhasznú tevékenységet a törvényben meghatározott ideig ténylegesen folytató egyesületek, alapítványok, közalapítványok.

Mindenkinek köszönjük a támogatását, aki a tavalyi évben adója 1 %-át egyesületünknek ajánlotta fel. Kérjük, tegyék ezt meg az idei évben is.

Kérünk mindenkit, aki Hírlevelünket olvassa és van adófizetési kötelezettsége, ajánlja fel az ARÉV Baráti Kör Egyesület javára adójának 1 %-át. Bármilyen kis összeg is segítség a működésünkhöz. Tagjaink nagy többsége nyugdíjas, aki nem fizet adót, ezért nem tudja felajánlani az 1 %-ot sem. De családtagjaik, gyermekeik, unokáik biztosan megteszik ezt, ha felhívják rá figyelmüket és kezükbe adják az ARÉV Baráti Kör Egyesület adatait, mely szükséges a rendelkező nyilatkozat kitöltéséhez:

A befolyt összeget tagjaink, nyugdíjasaink életének tartalmasabbá és szebbé tételére, a közösségi élet összekovácsolására fordítjuk.

Kérjük, aki teheti, idén is támogassa az ARÉV Baráti Kör Egyesületet.

Adószám: 18495717-1-07

ARÉV Baráti Kör Egyesület Elnöksége